

Vážený pan

Praha, 23. 1. 2014
č.j. USTR-31/2014-2
Počet listů: 4

ROZHODNUTÍ

Ústav pro studium totalitních režimů (dále jen „Ústav“) jako povinný subjekt, dle ustanovení § 2 zákona č. 106/199 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále jen InfZ), obdržel dne 10. 1. 2014 žádost pana [REDAKCE] o poskytnutí informace o výši odměn všech vedoucích zaměstnanců Ústavu podle schématu:

- a) jméno a příjmení,
- b) název vedoucí funkce,
- c) výše finanční odměny.

Ústav žádost posoudil a vyjadřuje s k ní následujícím způsobem.

Ústav v souladu s ust. § 15 odst. 1 InfZ **rozhodl** takto:

Žádost o poskytnutí informací se, s odkazem na ustanovení § 8a InfZ, částečně zamítá. Požadovaná informace se neposkytne podle požadavku uvedeného v části a) jméno a příjmení.

Odůvodnění

Právo na poskytování informací, stejně tak jako právo na ochranu osobních údajů, je ústavně zaručeným právem dle čl. 17, resp. čl. 10 Listiny základních práv a svobod. Ústav se tak při svém rozhodování o žádosti o poskytnutí informace zabýval tím, zda zde existuje veřejný zájem na zveřejnění informací o výši odměn vedoucích zaměstnanců, a to v konkrétní podobě, ve které tyto informace žadatel požaduje, a zda tento zájem je větší než zájem na ochraně soukromí těchto objektů informací. Po důkladném posouzení této otázky, stejně tak jako při podobných žádostech v minulosti, Ústav dospěl k závěru, že v případě ředitelů odborů a vedoucích oddělení veřejný zájem na poskytnutí informací nepřevyšuje zájem na ochraně osobních údajů. Z tohoto důvodu se Ústav rozhodl poskytnout požadovanou informaci o výši odměn bez uvedení jmen a příjmení konkrétních ředitelů odborů a vedoucích oddělení. K odmítnutí žádosti o informace zpravidla nebude možné přistoupit ve vztahu k veřejným funkcionářům podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 159/2006 Sb. o střetu zájmů, tj. v případě vrcholných představitelů povinných subjektů, reprezentantů státní (veřejné) moci. Od této kategorie je však třeba odlišovat skupinu zaměstnanců uvedenou v ust. § 2 odst. 2 a 3 zákona o střetu zájmů, např. těch, kteří se

v rámci své pracovní činnosti podílejí na rozhodování o veřejných prostředcích (typicky veřejných zakázkách apod.).

Údaj o výši platu v nejširším slova smyslu je typickým příkladem osobního údaje, jehož zpřístupnění třetím osobám zasáhne do osobní sféry fyzické osoby způsobem více než zásadním. Především se jedná o údaj, z něhož lze u většiny osob usuzovat o celkové výši jejich příjmů, a tedy o jejich celkových majetkových poměrech. Údaje o výši platu (tedy celkový plat včetně nárokové i nenárokové složky) konkrétních zaměstnanců je nutné považovat za osobní údaj, jehož zpřístupnění představuje zásah do samotné podstaty práva na ochranu osobnosti a osobních údajů ve smyslu ust. § 10 Listiny základních práv a svobod, natolik závažným způsobem, že je ve svém důsledku jakékoliv zpřístupnění takového údaje třetím osobám vyloučeno.

Ústav se již v předešlých letech zabýval obdobnými žádostmi ohledně poskytnutí výše platů a vždy dospěl ke stejnému závěru, že je nutné provést test proporcionality dvou ústavně zaručených práv a zvážit převažující veřejný zájem. Nelze tedy při poskytování informací o výši platu (nebo výši jeho složek) konkrétních osob postupovat čistě z litery InfZ a zvláštních předpisů, jak učinil správní soud (viz. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2011 čj. 5 As 57/2010-79), nýbrž především z Ústavy a Listiny základních práv a svobod, které stojí z hlediska ústavního pořádku nad zákony. Možnost odmítnout žádost o poskytnutí informace ohledně výše platu konkrétního zaměstnance potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 4 As 40/201-66, když v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze judikoval, že *„v dalším řízení však může krajský soud zvážit i možnost odchýlit se od tohoto [rozuměj 4 As 57/2010-79] judikátu s ohledem na skutečnost, že v dané věci dochází ke střetu ústavně zaručených práv na svobodný přístup k informacím a na ochranu osobních údajů a je třeba dát na základě testu proporcionality prostor na posouzení, které z těchto ústavních práv má s ohledem na skutkový stav věci přednost.“*

Při svém rozhodnutí se, kromě ústavněprávního rámce, Ústav opírá o ustanovení § 8a InfZ: *„Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“*. Toto ustanovení odkazuje na ustanovení §§ 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. - občanský zákoník – *„Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv.“* a ust. § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů – *„Při zpracovávání osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.“*

Z uvedeného je zřejmé, že při aplikaci InfZ povinný subjekt musí dbát také ust. § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, z něhož plyne oprávnění povinného subjektu zpracovávat osobní údaje, nicméně pouze tak, aby tím nebylo dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.

Zaměstnanci ve veřejné správě by tak byli diskriminováni oproti zaměstnancům v soukromé sféře. Ústav přihlédl při analýze žádosti také ke skutečnosti, že vedoucí zaměstnanci povinného subjektu nejsou veřejně známé osoby, politici, jejichž sféra soukromí je dle judikatury, zvyklostí a zejména s ohledem na veřejný zájem ve srovnání s běžným zaměstnancem více přístupná.

Poskytnutí informací

Žadatel požaduje poskytnutí informace o výši odměn vedoucích zaměstnanců Ústavu za období od 10. dubna 2013. Výše odměn níže uvedené jsou za celý rok 2013. Ústav nad rámec dotazu, nikoliv však mimo jeho rámec, poskytuje informaci i o výši odměn v období od 1. 1. 2013 do 9. 4. 2013, které jsou označeny jako odměny za 1. čtvrtletí roku 2013. Důvodem tohoto uvedení je fakt, že odměny jsou koncipovány jako odměna za kontinuální práci pro celý rok a je třeba při udělování odměn na konci roku vzít v potaz odměny během roku již udělené.

Vrcholní představitelé Ústavu:

- Daniel Herman, ředitel Ústavu – odměna ve výši 50 000 Kč v 1. čtvrtletí 2013;
- Pavla Foglová, ředitelka Ústavu – odměna ve výši 0 Kč;
- Eduard Stehlík, 1. náměstek ředitele Ústavu – odměna v celkové výši 61 000 Kč v 1. čtvrtletí 2013;
- Zdeněk Hazdra, 1. náměstek ředitele Ústavu – odměna v celkové výši 70 000 Kč ve 4. čtvrtletí 2013;
- René Schreier, náměstek ředitele Ústavu pro ekonomiku, provoz a informatiku – odměna v celkové výši 78 000 Kč v 1. čtvrtletí 2013;
- Miluše Tvrzská, náměstkyně ředitele Ústavu pro ekonomiku, provoz a informatiku – odměna v celkové výši 60 000 Kč ve 4. čtvrtletí 2013.

Ředitelé odborů a vedoucí oddělení:

Dle organizačního řádu Ústavu (čl. 3 odst. 7) jsou za vedoucí zaměstnance považováni ředitel Ústavu, náměstci ředitele Ústavu, ředitelé odborů a vedoucí oddělení. Kancelář Ústavu je obdobným útvarem jako odbor (čl. 3 odst. 2), proto jsou v tabulce odměny ředitelů kanceláře uvedeny mezi řediteli odborů.

Funkce	Odměna 1Q 2013	Odměna 2Q – 4Q 2013
Ředitel odboru 1	58 000 Kč	0 Kč
Ředitel odboru 2	69 000 Kč	0 Kč
Ředitel odboru 3	64 000 Kč	0 Kč
Ředitel odboru 4	47 000 Kč	8 000 Kč
Ředitel odboru 5	0 Kč	50 000 Kč
Ředitel odboru 6	0 Kč	0 Kč
Vedoucí oddělení 1	5 000 Kč	7 000 Kč
Vedoucí oddělení 2	10 000 Kč	10 000 Kč
Vedoucí oddělení 3	15 000 Kč	4 000 Kč

Vedoucí oddělení 4	15 000 Kč	3 000 Kč
Vedoucí oddělení 5	15 000 Kč	2 000 Kč
Vedoucí oddělení 6	0 Kč	15 000 Kč
Vedoucí oddělení 7	0 Kč	30 000 Kč
Vedoucí oddělení 8	0 Kč	10 000 Kč
Vedoucí oddělení 9	0 Kč	10 000 Kč
Vedoucí oddělení 10	0 Kč	7 000 Kč
Vedoucí oddělení 11	0 Kč	0 Kč

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle ust. § 16 InfZ odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů od oznámení tohoto rozhodnutí.

Michael Pelíšek
ředitel kanceláře Ústavu